

Uredništvo
in upravljalstvo:
Kolodvorske
ulice števil. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Štatskopna peti-
vsta 4 kr., pri
vsakdanjem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravljalstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sечно 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 21.

V Ljubljani v torek, 27. januarija 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z februarjem 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pasku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10—
„ pol leta	„ 5—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6—
„ pol leta	„ 3—
„ četrt leta	„ 1-50

za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.

V Ljubljani, 27. januarija.

Gostoljubnost je jedna izmed prvih čednosti, ki se razvijejo pri ustanovitvi človeške družbe. Uže starina Homer nam pripoveduje o gostoljubnosti svojih junakov in ni ga skoro naroda na svetu, ki bi ne poznal svete gostoljubnosti. Tujec, ki je stopil pod neznano streho, postane ud družine in gorje onemu, ki bi se drznil skriviti las prišlecju ter oskruniti staro gostoljubnost. Patrijarhalični ti običaji bili so veljavni z večjimi ali manjšimi spremembami, odkar obstoji človeška družba. A ne samo v tem pomenu so narodi izvrševali uže od sivih dob gostoljubnost svojo, tudi v političnem obziru razvili so se s časoma običaji, katere bi lahko označili z besedo politična gostoljubnost, politično zavetje. Religiozni in politični fanatizem, različnost državnih in cerkvenih naprav potisnila je marsikomu potno palico v roke in marsikaterega izgnala iz do-

mače kože. Politični begunci, ki so zapuščali domovino svojo, našli so povsodi varno zavetje. Avstrijske in nemške svobodomiselné borilce sprejela je v svoje naročje barbarska Turčija ravno tako varno, kakor stare civilizirane države osrednje Evrope, Francija, Angleška in Švica; ko je na Francoskem republika pregnala stare plemenitaške rodbine, našle so na Nemškem in na Avstrijskem novo domovje. Ako se ozremo še dalje nazaj, nam pripoveduje zgodovina, kako so nemške dežele simpatično sprejele francoske hugenote, katere je trdosrčna notranja politika potisnila čez meje njihove stare domačije — a predaleč bi prišli, ko bi hoteli naštevati vse slučaje političnega gostoljubja, katerega je v teku stoletij proglasila znanost kot podlago svetovnega prava. Sveite in vzvišene ideje moderne dobe so na takem temelju dobile še le ono splošno priznanje in moralično moč, ki jim je rodila občno in neomejeno veljavo pri civiliziranih narodih. Politični begunec in zločinec bil je varen v sosedih in nobena država ni stezala več svojih rok po onih, ki so našli izven njenih mej novo ognjišče.

Najnovejša doba pa je stvar mnogo predrugačila; mednarodna anarhistična zarota, ki je razplela svoje mreže po vsej Evropi in se naselila tudi na novem svetu, provzročila je s svojim strmoglavim in krvoločnim početjem, da se mora ta idealni pojem „političnega zločinca“ jako skrócić in omejiti. Nekdaj so se borili za politične ideje in svobodo narodov — sedaj pa vzdiguje strašno svojo glavo propaganda za popolno uničenje obstoječega državnega in družinskega reda; politična nasilstva minolih dnij so imela namen, namesto tedanjega reda ustanoviti družega — morije sedanjih anarhistov in nihilistov pa nemajo družega cilja, nego zločinskim zarotnikom preskrbeti moč, da nadaljujejo pregrešna svoja početja, razdirati organizem države in sejati strah v družinski red; da jim pomagajo do činov, kakeršne so izvrševali za časa pariške komune, in utešé roparska jim prsa.

Umorili so blazega cara Aleksandra II., streljali na nemškega častitljivega vladarja,

morili neoborožene meščane in klali nedolžno deco; policijske uradnike so zavratno napadali in ropali premoženje neskrbnega bližnjega, da napolnijo blagajnice svoje — kje so tu one vzvišene ideje svobode in napredka, za katere bi se zamogel človek navduševati, kje so tu oni idealni principi, za katere so šli nekdanji najblažji duhovi v boj? To je druhalj, ki se ne razločuje od navadne roparske čete, tolpa, kateri ni svet nobeden človeški čut in ki gazi vse, kar veže človeška srca. Taki ljudje ne smejo več apelirati na gostoljubnost narodov; njim nasproti sme se jenjati stara sveta navada in nihče ne more tirjati, da se branijo oni, ki pridigujejo uničenje in strah, da se čuvajo več kakor gost, kateri je iskal v tujih hišah zavetja!

Pogodba, katero ste objavili 23. t. m. ruska in nemška vlada o zadevi izdaje anarhističnih zarotnikov, privedla nas je do teh vrstic. Mednarodni zaroti postavljate omenjeni velesili moč mednarodnega prava nasproti in vsakdo bode gotovo z veseljem pozdravil princip solidaritete pravnega varstva proti solidarično organizirani nevarnosti, ki izhaja od krvavske družbe. Dolžnost samoobrambe in najblažji čuti lojalitete zoper vladarske hiše glasno zahtevajo, da se po moči zatró oni politični izgredi, kateri izhajajo od nevarnih zarotnikov zoper družinske in državne naredbe. Do sedaj pa je bilo to jako težko. Moderna prometna sredstva so omogočila zločincju, da je v malo urah zamogel imeti kraj svojega rovanja za seboj in doseči gostoljubno sosedno državo; potem je bil varen kot „političen zločinec“ in izza meje nadaljeval je v novič pogubno svoje delovanje. Sedaj začenja se stvar predrugačevati.

Dve izmed prvih evropejskih velesil sklenile ste pogodbo, da hočete v bodoče zločince označene vrste prijemati in jim ne dovoljevati več gostoljubja, katerega so do sedaj uživali. To je naredba velevažnega pomena in naravno je, da se uže oglašajo novinarski glasovi vsega kontinenta, ki s svojega stališča kritikujejo omenjeno pogodbo. Pač vsi odobravorajo namen njen, a čestokrat izražajo tudi

Listek.

M i h a j l o.

(Iz poljščine prevel J.)

(Dalje.)

Če se mu je posrečilo dobiti dober red, prišel je iz šole ves v ognji, in v tacih trenutkih se je lahko reklo, da raste, da se poteguje. Njegov sicer tako mračen pogled je bil vesel in srečen, kakor družih otrok, in oči so se mu lesketale, ko žerjavica. Vrgel je urno svoje knjige od sebe in še na pragu znamenje delajoč, dejal je:

„Gospod Wolski, mamá bo zadovoljna z menoj. V zemljepisji bil sem danes... uganite kateri?“

In če sem se potem delal, kakor ko bi bilo to nemogoče, stopil je k meni s ponosnim izrazom v malem obrazku, oklenil se me je s svojimi drobnimi ročicami okolo vratu ter mi zaklical v uho:

„Peti! Pomislite le, peti!

To so bili srečni trenutki v najinem življenju.

Če se je približal večer tacega imenitnega dne, postal je Mihajlo sanjač. Predstavljal si je skušal, kako bi bilo, če bi bil prvi in deloma meni, deloma sam sebi govoreč, dejal je:

„O Božiči potovala bova v Talezino. Ker bo zima, šel bo se vó da sneg. Potovala bova na sanéh ter dospela tjà po noči, vender bo mamá še bdela naju pričakujoča. Ko me bo objela, dejala bo: „Kako spričevalo imaš?“ Jaz pak se bom delal prav žalostnega... in mamá bo brala: „Veronauk I., Nemško I. — sami I. dj., gospod Wolski!“

Oči ubozega dečka napolnile so se s solzami in varoval sem se, poklicati ga nazaj v vsakdanjost. S svojimi mislimi spremljal sem njegove ter gledal v duhu tiho gospodsko hišo v Talezini, videl sem plemenito gospó, ki je gospodovala v nji ter sem delil z njo srečo zaradi dečkove vrnitve in veselje zaradi njegovega spričevala.

Take trenutke uporabil sem, Mihajlu raz-

ložiti, da njegova mamá ne želi samo videti ga pridnega, njena najiskrenejši želja je, da se dobro počuti, zato ne sme toliko jokati, kadar hočem iti z njim na sprehod, da mora več spati in ne sme tirjati, da bi vso noč bdel. Oklenil se me je okolo vratu ter dejal ginjen:

„Oj, ljubi moj, dobri moj gospod Wolski! počutim se dobro, jako dobro, in rastem tako zeló, da me Lina in mamá ne boste spoznali.“

Gospa Marija pisala mi je večkrat ter me prosila paznemu biti na sinovo zdravje, a žalibože, od dne do dne mi je bilo težje, ustrezati obema v jednaki meri zdravju in učenju. Ko bi bilo učenje na potu, ognil bi se mu s tem, da bi dal fanta za jeden razred nazaj; toda umel je vse, kar se mu je razlagalo. O tem ni bilo torej vprašanja, če more vse težave, ki se mu ponujajo, premagovati. Najhujše bil je jezik nemški, čegar izgovor mu je delal grozne težave.

Res, malo se je dalo zanj storiti, in vse svoje upe zidal sem na počitnice. Mir naj bi popravil zopet škodo, ki jo je napravila pre-

bojazen, da bi nova pogodba neugodno ne vplivala tudi na gostoljubnost v starem pomenu besede, da bi tudi oni politični zločinci, ki nimajo z odurnim početjem krvavcev nič skupnega, ne dobili več gostoljubnosti, katera se jim dosedaj nikdar ni odrekavala. Povod temu so jim zadnje točke pogodbe, ki določujejo, da se dobitniki vselej tedaj izročijo, če so njihovi prestopki in zločini izpeljani bili iz političnih namenov. Ta passus je se vé da jako prožen, a zdi se nam, da se ne sme interpretovati v najskrajšem zmislu. V dobi, ki je zapisala ravnopravnost narodov na svoj prapor, ki je proglasila jednako pravo za vse in jednako veljavnost vseh veroizpovedanj, v tej dobi so idealni principi političnega gostoljubja preveč razviti, da bi katerakoli vlada zamogla zanikavati jih — dokler onega gostoljubja ne zahtevajo ljudje, ki so s svojimi deli zamorili v nas slut za njihovo osebno svobodo in zadržali v naših srcih čute za njihove človeške pravice. V tem smislu bode gotovo vsakdo vesel pozdravil novo rusko-nemško pogodbo in želel, da rodi dokaj koristnega sadu; dokler bode se gibala v označenih mejah, ji je gotova podpora vsacega mirnega državljana, ki noče, da bi zgrudilo, kar so zidali pradedje stotine let s svojimi najboljšimi silami!

Naše naselbine.

Avstrijsko-ogersko eksportno društvo uže 15 let deluje na to, da bi moglo dobiti kolikor možno mnogo kupcev za avstrijsko industrijo v prekomorskih deželah; posrečilo se mu je, da je doseglo neposredno trgovino in razpečevanje avstrijskih industrijskih izdelkov s holandsko Indijo ter tako povzdigniti industrijo na vedno višjo stopinjo.

V doseg tega smotra se je pred tremi leti ustanovilo posebno društvo s priličnim kapitalom, namreč avstrijsko-javska trgovinska družba, katera je poslala Morica Brocha kot voditelja prve avstrijske naselbine v prekomorskih deželah v Soerabayo na Javi. Vsako leto se množi promet, kateri se je pričel z letnimi 30- do 40000 goldinarja in kateri zdaj znaša vsako leto uže čez jeden milijon. Odpošiljanje tako mnogobrojnega, v tujih deželah do zdaj neznanega blaga je pridobilo avstrijsko-ogerskemu imenu v onih krajih izredno popularnost in prijetno znamenje temu je, da je dné 18. avgusta l. l., na rojstveni dan Nj. veličanstva cesarja, mogel prirediti Broch v svoji hiši slavnost, katere so se udeležili vsi v Soerabayi navzočni Avstrijci, kakor tudi trgovci iz Kitajske in z Jave; ob tej priliki bila je vsa hiša okrašena z avstrijskimi zastavami, in med cveticami in vencami viseli sta podobi Nj. veličanstev cesarja in cesarice ter cesarjeviča in cesaričine. Vse je bilo navdušeno. Popevala se je cesarska himna in govorile so se zdravilce na Nj. veličanstvi in na daljno domovino. Pri tej slavnosti svirala je avstrijska godba. Kmalu za to slav-

velika pridnost njegovemu zdravju. Ko bi bil Mihajlo lehkega, brezskrbnejšega značaja, ne bal bi se zanj toliko, a tu nista veselje in sreča, ki ju je občutil vsled dobrih vspehov, odvagali skrbi, ki so jih povzročili slabi redi; in taki srečni trenotki, kakor sem jih opisoval poprej, bili so jako redki. Naučil sem se, v njegovem obrazu čitati, in ko je iz šole v sobo stopil, vedel sem uže tudi za vspeh učenja.

Mali Ovicki, jako čeden dečko, prvi v njegovem razredu, in kogar sem prosil z Mihajlom učiti se, mi je zagotavljal, da sta njegova slaba izreka in nekoliko neukretni jezik glavni vzrok njegovih slabih redov. Čim trudnejšega se je čutil duševno in telesno, tim pogostejši so bili njegovi slabi redi. Ko je časi dolgo jokal, sedel je na videz žalosten za mizo k delu, a jaz sem dobro videl njegovo razburjeno, skoro obupljivo prizadevanje, svojo pridnost podvojiti.

Časi je sedel v kak kot ter sedel tam dolgo zamišljen in tih, glavo uprto v obe roki. V svoji razburjenosti je res mislil, da bi utegnil

nostjo priredil se je tam koncert, katerega čisti dohodki so znašali 338 gld. 85 kr. Ta svota poslala se je Nj. ekselenci gospoduministerskemu predsedniku grofu Taaffeju s prošnjo, naj jo izvoli obrniti v dobrodelen namen.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor ima toliko gradiva za obravnavanje, da mu ga nikakor ne bode možno pred velikonočnimi počitnicami rešiti. Za plenarno sejo je predloženo mnogo gradiva: Predloga o severni železnici, zakon proti socialistom, novela o pristojbinah, državni proračun, vse to politično zelo važni predmet. Najbrže se bode zasedanje moralo nekoliko podaljšati. Novela o pristojbinah bode se z malimi spremembami in popravki vzprejela, kakor zatrjujejo listi.

Budgetni odsek je vzprejel po poslancu Jirečku stavljeno resolucijo, katera pozivlje vlado, naj pospešuje pogajanje zaradi ureditve teologičnih studijev na praških vseučiliščih, a je zavrgel Sturmovo resolucijo gledé aktiviranja teologične fakultete na českem vseučilišču v Pragi.

Iz Linca se poroča, da je dr. Anton Pilz, kanonik v St. Pöltenu, imenovan linskim škofom. Novi škof se je narodil l. 1827 in je bil v duhovnika posvečen 1851. l.

Tuje dežele.

Pogodba o izročevanju zločincev, katera se je sklenila med Nemčijo in Rusijo, daje listom v Berlinu mnogo gradiva; konservativni listi sicer še molčijo o tej pogodbi, a toliko več govorijo liberalni ter odločno izrekajo, da ta pogodba predaleč seza, češ, da se mora zaradi žaljenja ruskega carja uže zločinec izročiti, to je pretrdo. Nekateri listi izrekajo dvojbo, če ima jedna sama država pravico, sklepati tako pogodbo, kajti, kar obstoji zvezna ustava, so se take pogodbe sklepale v imenu države in za vse je treba pritrditve zveznega sveta in državnega zbora.

Iz Frankobroda se poroča, da so v Hockenheimu zasačili sumnjivo osebo. Začetkom ni nič hotela vedeti o Rumpffovem umoru, a po daljšem izpraševanju je obstala, da je umorila Rumpffa. Morilec je nadalje tudi izjavil, da je izvršil ta umor na ukaz anarhistične stranke. Zločinec se imenuje Julij Lijske, doma iz Zoffena, 27 let star. Prišel je iz Švice v Frankobrod.

Poroča se, da nekateri prijatelji nagovarjajo princa Viktorja Napoleona, naj se po polnem združi z monarhistično stranko ter naj to zvezo naznani s posebno izjavo. Princ pa baje ni posebno voljan izpolniti te želje svojim prijateljem.

V italijanski zbornici se je včeraj pričelo posvetovanje o naselbinski poli-

spraviti svojo ubogo mater na kraj pogube ter si je prizadeval v svoji neskončni strašljivosti, najti tu kako pot. Prebdenih noči postajalo je vedno več, bdel je časi, da se je jel delati dan, in boje se, da bi me utegnil izbuditi, vstal je varno v temi, nesel svetilnico v sprednjo sobo, prižgal jo ter pričel tam delati.

Tako se je učil marsikatero noč v mrzli sobi brez katere zločnosti koli in če sem to opazil, dejal sem si, da je najbolje, pustiti ga. Jedino, kar sem mogel storiti, je bilo, da sem ga poklical v svojo sobo, ponovil z njim še enkrat lekcijo, hoteč ga prepričati, da je nepotrebno prezebat.

Prišle so ure, v katerih sam ni vedel, je li svoje lekcije umel ali ne; ginila mu je moč, zdrava barva in od dné do dné prihajal je tihejši in bledejši.

Prišel je v svojih nalogah delati pomote, katere bi se, to sem si moral sam priznati, ne smele nahajati. Ko sem mu razlagal necega dné poglavje iz knjige! *L'histoire, racontée par un oncle à ses neveux*, kar sem delal

tiki. Derencis je dejal, da nikakor ne more uvidevati koristi, katero daje okupacija Assaba ali drugih mest ob Rudečem morji, on bi dal kmetijskim naselbinam prednost pred trgovinskimi. Camporeale je izražal bojazen, da se bode Italija brez praktičnega smotra razpostavila nevarnostim. Če ima ekspedicija samo namen, da se okupira ozemlje ob Rudečem morji, se boji, da bi Rudeče morje Italijanov ne odtegnilo od Sredozemskega morja. Parenzo izražal se je po polnem proti naselbinski politiki, kajti za naselbinsko politiko treba dobre denarstvene in vojaške podlage, katere pa Italija nima.

O angleško-turškem sporazumljenji pripoveduje „Pall Mall Gazette“, da sestoji iz naslednjih točk: 1.) Egipet naj zasedejo turške čete, izimši Aleksandrijo, Damietto, Port-Said in Suec, katere bodo zasele angleške čete. 2.) Turčija mora skrbeti za red v notranjem. 3.) Po odpravljenem obleganju Kartuma morajo Angleži pustiti Sudan Turkom, a obdržijo naj svoje garnizije na obali Rudečega morja. 4.) Teftik paša naj se odstavi.

Telegrami z Madejre poročajo, da je Nemčija zopet anektirala važno ozemlje. Nemčija anektirala je Bramijo, in od Sierre Leone došla je vest, da je rod Ahwunahov razvil nemško zastavo. To je med angleškimi naseljenci vzbudilo razburjenje.

Moskovski listi poročajo o nemirih med delavci, kateri so se pričeli v slednjem tednu v neki tovarni blizu Moskve. Tovarnarji so namreč najeli delavce ter določili pogoje gledé dela in plačila, a teh pogojev niso izpolnili, zaradi tega so nastali med delavci nemiri. Policija je vendar še pravočasno udušila nemire.

Dopisi.

Iz Rudolfovega, 25. januarija. (Izviru dopis.) Malo, sila malo je število onih mož, kateri s požrtvovalnim samozatajevanjem skušajo povzdigniti narod svoj, ubogi narod slovenski, do višje omike, do narodnostnega blagostanja. Število malo! In še izmed tega števila odvzima nam nemila smrt pogostoma možé. Zopet je nemila smrt pokosila jednega bojvnikarja — g. Karola Rudeža ni več. Preobširno bi bilo, opisavati podrobno njegovo blagonosno delovanje: Bil je značajan, požrtvovalen, neomahljiv rodoljub, blag, vzoren oča, ljubezniv soprog, zvest prijatelj, visokodušen dobrotnik, nesebičen pospeševatelj in podpiratelj narodovega napredka, izredno umen gospodar, vzor poštenosti. Preobširno bi bilo, ponatančneje omeniti, kako je pokojnik vselej in povsodi podpiral slovensko časopisstvo, dobro vedoč, da se po njem more ljudstvu vzbujati ljubezen do domovine, do dinastije, uverjen, da se s časopisi more ljudstvu podati marsikateri dober pouk in se mu odstraniti marsikatera napaka in izrovati pogubni predsodki; njega zanimalo je slovstvena in politično delo-

vsled posebne želje materine vsak dan, skočil je hipcem k višku, prestrašil me s trpkim izrazom svojega malega obrazka ter vskliknil živahno:

„Ali je res! Ali je istinito res, ker sem . . .“

„Ker si kaj? ljubi moj Mihajlo, prašal sem ga začuden. Toda mesto da mi odgovori, škripal je s zobmi ihtel se ter se pričel tako krčevito jokati, da se mi dolgo ni hotelo posrečiti pomiriti ga. Vprašal sem Ovickega po vzroku teh obupnih solz. A le ta ali res ni vedel, ali mi ga ni hotel povedati. Vender menim, da sem vedel zanj.“

Poljski dečki morajo v nemški šoli večkrat reči čuti, ki žalijo njihove najsvetejše in najglobokejše čute; ne da bi se jim smelo na obrazu zaznati, poslušati morajo, kako se grdi in zaničuje njihova domovina, njihov jezik, njihove rodovinske tradicije, z kratka vse, česar so jih doma učili ljubiti in spoštovati.

Te izkušnje rodile so v deških srcih sovražstvo, hudo, globoko sovražstvo do njihovih nemških učiteljev, na Mihajla pa, ker je imel preglbokoko, preživo pravno čustvo, da bi koga

vanje, in marsikateremu so njegovi dobri svēti obrodili obilen sad. Preveč bi bilo naštevati, kolikrat je pokojnik posegel v svoj žep ter iz njega položil ne majhen dar za „Narodni dom“ v Ljubljani in Rudolfovem; nikdar ni pri njem zastoj trkal na vrata prosjāk!

Pokojnik narodil se je v l. 1831 v Ribnici, kjer so bili njegovi roditelji lastniki tamošnje graščine — v 21. dan t. m. ob 7. uri zvečer pa je zatisnil dragi Karol za večno svoje oči. Raznesla se je bliskovno na daleč okolu pretužna vēst: Vitez Fran Josipovega reda, deželni poslanec, graščak v Gracerjevem Turnu na Dolenjskem, g. Karol Rudež, je umrl. In marsikatero okó zalile so obile solzé, solzé hvaležnosti, ljubezni, spoštovanja.

Naj omenim še nekoliko o pogrebu, kateri se je vršil minolo soboto dné 24. t. m. Vreme bilo je zeló neugodno, vender se je zbrala obila množica iz mest, trgov in vasij, da blagemu pokojniku izkaže slednjo čast. Pevci zapeli so mu po dovršenih cerkvenih obredih pred hišo nagrobno, potem pa so vzdignili krsto, na kateri je bilo mnogo venčev, izmed katerih naj omenim samo nekatere: od ljubljanskega mestnega zastopa, od ljubljanske Čitalnice, od novomeške Čitalnice, od ljubljanskega „Sokola“ itd. Za krsto stopali so sorodniki, prijatelji pokojnikovi, čestilci, obila množica. Na grobu govoril je gosp. dr. K. Slanec ginljiv govor, v katerem je v kratkih potezah narisal blagoslobo pokojnikovo delovanje. Karola Rudeža ni več — a hvaležen spomin mu bode ostal med narodom. Naj v miru počiva blago srce!

Razne vesti.

— (Zanimiva dogodbica) poroča se iz Temešvara. Te dni prišla sta v neko kavarno v Temešvaru mlada zakonska. Zabavala sta se neizmerno dobro, tako, da sta vzbudila pozor vseh drugih gostov. Nekateri znanci, ki so bili po naključju navzoči in kojim se je veselil smeh mladih zakonskih nerazumljiv zdel, pristopijo k njima ter ju poprsajo, kaj da je vzrok prevelike njijine sreče. Odgovor, ki so ga na to vprašanje dobili, so komaj pričakovali. Mlada človeka jim namreč povesta, da sta se ravnokar pri rabinarji ločiti dala, ker se je v tem kratkem času, kar sta bila v zakonu, pokazalo, da nista eden za drugega. Sedaj se hočeta še zadnjič skup poveseliti, potem se še skup po železnici v Kikindo popeljeta, na kar se bosta za večno ločila.

— (Oče in sin roparja.) Fakki Jacub bil je v Anatoliji najnevarnejši ropar. V provinciji Bitlis, kjer se je vse treslo pred njim, doprinašal je najgrozoviteje zločine. Pred kratkim pa ga je dohitela usoda, kajti pal je v boji s turškimi vojaki. Ko njega oče Sulejman, ki se je dosedaj kot kmet preživel, o smrti svojega sina zvé, zbere tega roparsko krdelo okrog sebe in dejanja, ki jih je sedaj on doprinašal, niso bila nič manj grozovita, nego ono njegovega sina. Turška vlada poslala je vsled tega proti njemu oddelek vojakov,

sovražil, napravile so le bolesten utis. Nikoli nikoga ni dolžil, a gotovo je, da mu je ušel čez ustne marsikak bolesten vsklik, in razhudenje, ki ga je moral skrivati, bilo je vzrok njegove jeze, tihega srda in njegove vedno rastoče žalosti. Tej užaljenosti zaradi marsikaterega slabega reda pridružila se je še nepopisljiva trpkost tega nemiljivega moraličnega boja.

Kak položaj za otroka! in kaka usoda za borega Mihajla. Po navadi se pričanja drama življenja, ko odpade listje z drevja mladosti; a tu se je nekako vse združilo k ostrupljenji življenja tega dečka. Nravno zatiranje, nemir, skrb, nepotrebno prenapenjanje, vedni boj z vsakovrstnimi težavami in počasno zginjevanje vseh upov! — vse to pretreslo je življenje najstarejšega fantiča. Njegovo šibko telo, njegove slabe moči nikakor niso mogle prenašati vse te teže in da si tudi je podvojil nesrečnež vsa prizadevanja, postajali so vender vspehi od dné do dné slabšeji. Pisma materina pomnoževala so uže sicer neznosljivo težo. „Ljubi Bog blagoslovil te je z izvrstno nadarjenostjo, pisala mu je, zato sem po polnem

kateremu se je pretečeni teden posrečilo, zasačiti ga v njegovem zavetju. V boji, ki se je vnel med vojaki in roparji, bili so zadnji vsi pobiti.

— (Redek slučaj.) V ogerskem szatmarskem komitatu je bil te dni redki slučaj: V jedni hiši bil je v jeden in isti dan porod, krst, svatba in mrlič. Dné 15. t. m. se je namreč poročil tamošnji posestnik Žiga Marton s hčerjo Štefana Kajtana; ko so se vrnili iz cerkve, porodila je svakinja dvojčke, katere so takoj krstili, a čez nekaj ur umrl je jeden novorojenec.

— (Štiri osebe zmrznile.) Iz Olumuca se poroča: V vasi Olšavi prosil je dné 23. t. m. nekov neznan mož za se in za svoje štiri otroke v gostilni prenočišča, a niso mu dali strehe, ker ni imel denarja, da bi plačal. Družina je potem morala prenočiti pod milim nebom in zmrznil je oča in trije otroci, živo ostalo je samo dete v plencah.

— (Dvoboj na odru z nesrečnim izidom.) Iz Pariza se poroča: Pri igri „Trije musketirji“ imel se je tenorist Nichod s svojim kolegom Montabryjem v dvoboju skušati. Prvi stavil je predlog, da naj se vzamejo k temu navadni ostri meči, kar se dosedaj nikdar zgodilo ni, češ, da se napravi večji efekt. Pri dvoboju, kojega je občinstvo vsled tega z velikim zanimanje opazovalo, pa se spodrsne tenoristu, njegov nasprotnik sunca ni mogel odbiti in je dobil vsled tega globoko rano v prsi. Med glasnim hrupom palo je zagrinjalo; več zdravnikov podalo se je na oder, ki so konstatovali, da je rana zeló nevarna.

— (Zmrzneni mornarji.) Francoska ladija „A. S. H.“ razbila se je, ko so dné 17., 18. in 19. decembra p. l. na morji razsajali hudi viharji. Mraza je bilo 12°. Jeden del mornarjev je voda takoj iz ladije odplula in pogoltnila. Kuhar ladije sunil se je z nožem v vrat ter vrgel se v vodo, da bi si tako prikrajšal muke. Kapitan in še dva druga moža so pa srečno dospeli na suho, a hodili so zeló težko naprej, ker jim je mrzla sapa brila v obraz ter metala pesek v oči. Kapitan je prvi omagal, dasi sta si tudi ona dva prizadevala pomagati mu naprej. Obležal je in zmrznil. Ista usoda doletela je tudi drugega izmed družbe. Zadnjemu pa, ki je bil zeló krepak človek, posrečilo se je rošiti, akoravno je nazadnje po vseh štirih lazil.

— (Času primerno.) Bogat bankir v Parizu, ki je te dni napravil veselico in k nji obilo občinstva povabil, dal je v sprednji sobi nabiti nad vrata sledeči napis: „Dame prosijo se, da svoje orožje v sobi za garderobo pusté.“

(Knežji pisatelj.) Kakor se iz Rima poroča, spisal je prejšnjega kediva Ismail paše sin, princ Ibrahim Ilirmy, knjigo „Egiphtian Bibliograph“ obsegajoča dva debela zvezka, ki boče v kratkem v Londonu izšla. Obdeluje se v nji vse, kar se je počeniš od faraonov pa do sedajnosti o Egiptu pisalo.

— (Palček.) Dné 29. decembra l. l. porodila je gospa Charles Tracy v Kingsbridgeju dečka, ki ne tehta več, nego enajst unč in je le šest palcev dolg, pri vsem tem pa zdrav in se ni bati, da bi umrl. Stariši nadbudnega dojenca, ko-

prepričana, da mojega upanja ne boš varal. Od tebe upam, da bodeš kdaj moja naslomba domovine.“ Ko je dobil otrok tako pismo prvokrat, stiskal mi je roke na vso moč, utopiti se hotel v solzah ter ni jenjal ponavljati: „Kaj naj storim? Kako naj se lotim?“

Res! kako naj se loti! Je bila li njegova krivda, da se je rodil brez darov za jezike, da se mu ni hotelo posreči, nemščino izgovarjati s čistim povdankom?

Ta čas upeljala se je Toussaintova metoda. Spričevalo poslednjega tečaja bi bilo želeti boljše, kajti v treh glavnih predmetih ni dobil Mihajlo dobrih redov, in vsled njegovih iskrenih prošuj nistem spričevala odposlal materi.

„Ljubi gospod Wolski“, dejal je, dvignivši roke kakor bi molil, „mamá ne vé, da se dajó v Toussaintu spričevala, ne odpošljite jih, morebiti se me bo ljubi Bog odslej do Božiča usmilil.“

Ubogi deček zibal se je v upanji, da se mu bo posrečilo, nedostatek popraviti in če naj resnico govorim, — upal sem tudi jaz.

jega štirinajstletni deček lahko s palcem in kalcem čez telo preseže, so po polnem pravilno zraščeni ljudje in isto tako trije drugi bratje njegovi.

— (Dragocen biser.) Iz Guaymasa (Meksika) poslal se je pred kratkim v London biser, čegar vrednost se ceni na 17 000 dolarjev. Biser, kateri je baje največji na svetu, našel je nekov Indijanec v Mulleji, v dolnji Kaliforniji, ter ga prodal za 90 dolarjev.

Domače stvari.

— (Premil. gospod knezoškof dr. J. Missija) odpotoval je na Dunaj na posvetovanje zaradi kongruē. Kakor znano je gospod knezoškof v tej stroki poseben strokovnjak in pisal o tem vprašanji uže posebno knjigo.

— (Sijajni ples.) Čitalnični odbor opozarja slavno občinstvo še jedenkrat na to, da priredi národna Čitalnica ljubljanska na čast V. Vodniku v društveni dvorani dné 1. februarja ob 8. uri na večer sijajni ples. Pristopa k plesu nimajo le društveni udje, marveč tudi po društvenih vpeljani gostje, ki plačajo po 1 gld. vstopnine. Sviral bo oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Temu naznanilo pristavlja odbor željo, naj bi se blagovolilo med udi in prijatelji Čitalnice delovati na mnogobrojno udeležbo, da bo izid v resnici tudi sijajen. Odbor.

— (Včerajšnji živinski somenj) ni bil posebno živahen, kajti prignalo se je zaradi slabih potov le malo živine, in ne posebno lepe. Kupavali so skoro izključno samo domači kupeci, tujih je bilo malo.

— (Predstojništvo južne železnice) naznanja, da se je v soboto zopet odprl tovarni promet na črti Trst-Ljubljana in z Reke.

— (Oča tržaškega škofa) dr. Glavine umrl je v nedeljo dné 25. t. m. v osemdesetem letu svoje dobe. Starček bil je uže delj časa po polnem slep; živel je vedno v svojem rojstvenem kraju.

— (Zadušila) se je, kakor se nam poroča iz krškega okraja, neomežena posestnica Maria Udovc iz Telč dné 13. t. m. Vlegla se je namreč zvečer sama v sobo spat, pred še pa je naložila drv na ogenj in dela tudi nekaj mokrih v peč, da se posuše. Peč pa je bila slabo zamazana, kadilo se je skozi razpoke in ker so se tudi drva, ki jih je dala sušiti, vnele, nabralo se je čez noč v sobi toliko dima, da se je zadušila.

— (Cérkniška Čitalnica) priredi dné 1. februarja v prostorih gosp. Josipa Milavca veselico s sledečim sporedom: 1.) „Slovenec sem“, možki zbor; 2.) deklamacija: „Devica Orleanska“; 3.) „Slava Slovincem“, možki zbor; 4.) komični prizor s petjem; 5.) „Zvezna“, poje možki zbor; 6.) tombola; 7.) ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr. od osebe.

— (V Žireh) napreduje čipkarija prav vrolo. Kakor znano, dovolil je deželni zbor za čipkarsko šolo 80 gld podpore. Z novim letom pričel se je pouk v čipkariji, kateri bode trajal kake tri me-

Pričakoval sem, da bo, seznavši se z to metodo, težave izgovora premogel in ne bo več prisiljen takó dolgo delati. Brez tega upanja pisal bi bil gospej Mariji ter jo poučil o resničnem položaji.

Moji upi so se naslanjali na nekaj gotovega. Koj ko se je upeljala Toussaintova metoda, dobil je Mihajlo tri dobre rede, jednega med njimi v latinščini. On jedini med vsemi dijaki njegovega razreda je vedel, da se glasi perfekt glagola: *gaudeo* — *gavisus sum*. Vedel je pa to zato, ker me je malo poprej, ko je prinesel par dobrih redov, vprašal, kako se latinski zove: „veseliti se.“

Njegovo veselje nad tem dogodkom je bilo toliko, da sem menil, v glavi se mu bo zmešalo.

Svoji materi pisal je pismo, ki se je tako-le pričelo:

„Prisrčna mati! Oboževana mati! Ali véš kako se glasi pretekli čas od *gaudeo*? Ne, gotovo ne! Ne ti ne Lina ne vesti tega — samo jaz, jaz jedini v vsem razredu vedel sem to.“

(Dalje prihodnjč.)

sece; poučuje gospd. Ivanka Seljakova iz Idrije. Kakih 400 oseb bavi se vsak dan s čipkarijo in prisluzijo si po zimi marsikateri krajcar; se vé da za poletje pač ta obrt ni posebno priporočljiv, ter se vsled tega zanemarja poljedelstvo, glavni faktor kranjski.

— (Ljubljanski „Sokol“) priredi tudi letos, kakor prejšnja leta, veliko, sijajno maskerado v 17. dan februarija t. l. v prostorih starega strelišča. Pomnoženi odbor prizadel si bode ves trud in se ne plašil nobenih stroškov, da priredi maskerado kolikor možno veličastno, sijajno, živahno. Oprava bode letos po polnem nova, naročile se bodo krasne, redke, dragocene cvetlice za olepšanje dvorane in oskrbelo se je tudi uže različno zelenje. Pri maskeradi svirala bode splošno dobro poznata godba polka št. 17. Ker je zanimanje za to maskerado veliko in je tudi nam uže došlo vprašanje, če se letos priredi vselej tako sijajna „Sokolova“ maskerada, moremo danes naznaniti z radostjo, da nas tudi letos razveseli „Sokol“ s to zabavo. Delajo se zdaj uže z vsemi močmi velikanske priprave, kakeršnih še ni bilo nobeno prejšnje leto. Tudi letos občudovati nam bode prilika izredno krasne skupine mask, katere so v prejšnjih letih vzbujale toliko občudovanja. Kratko rečeno, odbor storil bode vse, da se maskerada obnese sijajno. Ker letos ni trgovskega plesu, se bode občinstvo gotovo radostno udeležilo maskerade „Sokolove“. Pokazalo se bode ob tej priliki, da se ljubljanskega „Sokola“ maskerada sme meriti z maskeradami vseh velikih mest.

— (Zmrznil.) Kakor se nam iz Senožeč poročajo, podal se je bil Jos. Suša iz Dolenje Vasi dné 18. t. m. v Senožeče v cerkev. Vstavljal se je ondi v neki krčmi in je pil do 7. ure zvečer, potem pa se je odpravil proti domu. Ker ga isti dan in tudi prihodnje dni ni bilo domov, šli so ga 21. t. m. iskat in so ga tudi na travniku „Dolenjske postaje“, kake pol ure od doma, mrtvega našli. Vsled zameta bil je pot zgrešil in je v snegi obtičal ter zmrznil.

— (Iz Senožeč) se poročajo, da so minoli teden hoteli neznanu tatovi ulomiti v davkarsko blagajnico ter izprazniti nje predale. Pa ni se jim hotelo posrečiti. Ključki, katere so imeli lopovi s seboj, niso hoteli odpreti blagajnico, a dotično orodje se jim je zlomilo, in tatinska družal morala je brez denarja oditi.

— (Vlak je povozil) v noči od sobote na nedeljo na progi med Pragarskim in Slov. Bistrico neznanega moža; nesrečnež je bil takoj mrtev. Najbrže se je ponesrečil vsled lastne neprevidnosti, ker je tedaj, ko je vlak mimo vozil, hotel iti čez železnišk tir.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 27. januarija. (Iz poslanske zbornice.) Minister za notranje zadeve predložil je predlogo o spremeni državnozbornikovolitvenega reda za Česko. — Pravosodni minister odgovoril je na interpelacijo o warnsortski obravnavi zaradi veleizdaje. Predlog Schönererjev, naj se o tem debatira, zavrgel se je s 141 proti 10 glasovom. — Vršilo se je prvo čitanje predloge o severni železnici. Schönerer je govoril za to, naj se severna železnica podpravi.

Rim, 27. januarija. Italijani so dné 25. t. m. zaseli Beilul, razvili so italijanske zastave; domačini so jih radostno pozdravljali.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 27. januarija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.45
„ „ „ srebri	84.—
Zlata renta	106.40
5% avstr. renta	98.65
Delnice narodne banke	84.—
Kreditne delnice	303.—
London 10 lir sterling	123.70
20 frankovec	9.77
Cekini c. kr.	5.80
100 drž. mark	60.35

Tujci.

Dné 25. januarija.

Pri Maliči: Prunier, trgovec, iz Cognaca. — Lederer, Breitenfeld, Willens, Wolf, Laly, trgovci, z Dunaja. Baros, trgovec, iz Kaniže.

Pri Slonu: Affhauser, trgovec, iz Monakova. — Perzl, trgovec, iz Dallwitz. — Hoffmann in Viditz, trgovca, z Dunaja. — Biller in Maier, trgovca, iz Gradca. — Bettheim in Stern, trgovca, iz Zagreba. — Nindler, lesotrzec, iz Sattendorfa. — Leskovic, c. kr. poštar, iz Idrije. — Schwarz, trgovec, iz Celja. — Mally, fabrikant, iz Tržiča. — Bresinger, posestnik, iz Konjic.

Pri Tavčarji: Nusa, lesotrzec, iz Trsta. — Steiner, trgovec, iz Zagreba. — Fröhlich, posestnik, iz Kamenika. — Beckal, posestnik, iz Vevč.

Pri Bavarskem dvoru: Riedl in Mischitz, konjski kupec, iz Solnograda. — Boncelj, zasebnica, iz Zelenikov. — Tarmann, trgovec, iz Kranjske Gore. Ritter in Wendler, trgovca, iz Sappacha.

Pri Južnem kolodvoru: Käfer, mesar s sinom, iz Maribora. — Kožinc s soprogo iz Zelenikov. — Nowak s soprogo iz Ljubljane.

Umri so:

Dné 25. januarija. Alma Preinič, hči med. doktorja, 4 mes., Kravja dolina št. 11, raztvorba krvi.

V civilni bólnici:

Dné 23. januarija. Istvan Hricsowec, dratar, 44 l. jetika.

Dné 24. januarija. Jakob Košmerl, gostač, 65 l. jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani, 24. januarija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 18 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 3½ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 68 kr., svinjini 54 kr., drobniško po 36 kr. — Piške po 50 kr., golob. 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 80 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
26. jan.	7. zjutraj	741.60	— 3.6	zpd. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	739.89	— 1.6	vzh. sl.	js.	
	9. zvečer	742.20	— 4.6	„	obl.	

V našem založništvu je izišel na svitlo drugi, pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčičeve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, prilepjeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Maticе Slovenske“

in sicer:

Národní Koledar in Letopis «Maticе Slovenske» za 1867. l. 20 kr.

— za 1868. l. 50 kr.

Letopis «Maticе Slovenske» za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob, Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— «Maticе Slovenske» za 1874. l. 50 kr.

— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1880. l. — — — — — 50 kr.

— za 1881. l. — — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.

Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.

Slovenski štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.

— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.

Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Olikani Slovence. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpijanjivih pijač. Spisal dr. M. Samec. 10 kr.

Potovanje okolo sveta v 80. dneih. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Spomenik o šeststoletnici začetka habsburške vlade na Slovenskem. 4 gld.

Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

Turgenjev. Lovčevi zapiski I. del, preložil F. J. Re-mec. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Prirodnozanski zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.

Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Švica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

Geometrija za učiteljska. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

Schoedler, Knjiga prirode. Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.

— Posamični snopiči:

I. Fizika. Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.

II. Astronomija in kemija. 40 kr.

III. Mineralogija in geognozija. Poslovenil J. Zajec. 40 kr.

IV. Botanika in zoologija. Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.

Okno in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.

Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.

Okno in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.